

**DIARI DE SESSIONS DE LA
COMISSIÓ D'ASSUMPTES
INSTITUCIONALS I GENERALS
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS**

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2015

Núm. 12

**Presidència
de l'Honorable Sr. Antonio Gómez i Pérez**

Sessió celebrada dia 25 de novembre de 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat de la Memòria de la Fiscalia de les Illes Balears de l'any 2015 (exercici 2014), presentada pel Fiscal Superior mitjançant escrit RGE núm. 6422/15. [214](#)

EL SR. PRESIDENT:

Señores diputados, si os parece podemos empezar la sesión de hoy y, en primer lugar, pediría si se produce alguna sustitución.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Baltasar Picornell per Aitor Morrás.

EL SR. PRESIDENT:

¿Nada más? Pues muchas gracias.

Debat de la Memòria de la Fiscalia de les Illes Balears de l'any 2015 (exercici 2014), presentada pel Fiscal Superior mitjançant escrit RGE núm. 6422/15.

El orden del día de hoy consiste en el debate de la memoria de la Fiscalía de las Islas Baleares del año 2015, que es del ejercicio 2014, presentada por el Sr. Fiscal superior mediante el escrito RGE núm. 6422/15.

La comparecencia se regula en la Resolución de Presidencia del Parlament de las Illes Balears de dia 12 de noviembre de 2008.

Damos pues la bienvenida al Excmo. Sr. Bartomeu Barceló Oliver, fiscal superior de la Fiscalía de las Islas Baleares. Tiene la palabra para que haga su exposición o presentación de la memoria de la Fiscalía, sin límite de tiempo. Adelante.

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

Un any més em pertoca com a fiscal superior comparèixer davant aquesta comissió amb la satisfacció personal i institucional de poder donar compte de la tasca que va desenvolupar la institució que dirigesc durant l'any passat, així com analitzar l'evolució de la criminalitat també referent a l'any passat.

Això ho faig cada any des de la reforma de 2007 (...) del Ministeri Fiscal. És un acte molt important per a la Fiscalia, perquè tenim l'oportunitat de presentar i explicar la memòria davant l'òrgan que és l'expressió de la sobirania popular. Vull dir que la Fiscalia, com no pot ser d'una altra manera, actua amb total transparència davant els ciutadans respectant sempre, naturalment, el secret del sumari i els drets dels afectats.

El passat mes d'octubre vaig remetre a la presidenta d'aquest parlament un exemplar de la memòria de la Fiscalia de 2015, exercici 2014, tant en paper com en suport informàtic, per tal que vostès tenguessin coneixement abans d'aquest acte del contingut d'aquesta memòria i poder avui, si ho consideren adient, procedir al seu debat.

La memòria comença amb un capítol primer referit a les incidències personals i als aspectes organitzatius. El capítol segon tracta de l'activitat de la Fiscalia. El capítol tercer es refereix als temes de tractament obligat. I, per últim, les dades estadístiques. No puc entrar, naturalment, a l'anàlisi de les

xifres perquè m'allargaria massa, només diré les que crec que són més importants per situar la qüestió.

Pel que fa a les incidències personals i als aspectes organitzatius s'ha d'apuntar que la plantilla de fiscals no es va modificar durant l'any 2014. Des de l'any 2013 hi va haver un advocat fiscal titular en expectativa de destinació i es va mantenir durant tot l'any passat. També vàrem comptar amb tres advocats fiscals substituïts externs de reforç durant tot l'any. Tampoc no es va modificar la plantilla de funcionaris al servei de l'Administració de Justícia de la Fiscalia. No està recollit a la memòria, però els vull dir que per Real Decret 62/2015, de 6 de febrer, es va crear la secció territorial d'Inca, amb una plantilla de tres fiscals més, un de reforç i tres funcionaris de secretaria. Ja els puc dir que aqueixa secció està en funcionament, era una necessitat que es venia demanant des de fa molts d'anys i ara ja és una realitat. Té molts avantatges: s'eviten els trasllats de causes amb el risc que es perdin, s'intensifica la relació dels fiscals amb els jutjats, i s'apropa -i això crec que és molt important- el fiscal als ciutadans. No hi va haver modificacions importants respecte de les seus i de les instal·lacions ni respecte de l'organització de la Fiscalia.

Durant l'any 2015 s'han publicat diverses lleis que suposen nous reptes per al Ministeri Fiscal; m'estic referint a la Llei Orgànica 1/2015, que ha suposat una reforma en profunditat en el Codi Penal; a la Llei 15/2015, de jurisdicció voluntària; a la Llei 42/2015, que modifica la Llei d'enjudiciament civil; i a la Llei Orgànica 13/2015 i a la Llei 41/2015, que modifiquen la Llei d'enjudiciament criminal; en particular aqueixa darrera preveu que les causes penals s'han d'instruir en un termini de sis mesos, excepte quan es declari d'especial complexitat, que es poden prorrogar per un termini de 18 mesos més; les pròrrogues sempre s'han de demanar amb caràcter exclusiu pel Ministeri Fiscal, ja que ni el jutge, d'ofici, no les pot acordar. Pensa que això presentarà molts de problemes. Per assumir aqueixes noves tasques és necessari que es doti la Fiscalia dels mitjans adients.

Quant a l'activitat de la Fiscalia s'ha de destacar que durant l'any 2014 els fiscals varen fer 405.874 actuacions, és a dir, un 0,4% més que l'any anterior.

A l'àrea penal, que és on el Ministeri Fiscal té més activitat, l'entrada d'assumptes es fa fonamentalment mitjançant les diligències prèvies, diligències urgents o judicis ràpids, com també se'ls coneix, i l'any 2014 encara els judicis de faltes. Els sumaris i els procediments davant el tribunal del jurat habitualment s'incoen per conversió de diligències prèvies. El nombre de diligències prèvies incoades pels jutjats d'aquesta comunitat autònoma, segons les nostres dades estadístiques, va baixar un 1,6%, i passaren de 101.971 l'any 2013 a 100.381 l'any 2014. Major descens varen tenir les diligències urgents, un 4,6%, amb 4.752 incoacions, més 386 diligències prèvies que es varen convertir en urgent, és a dir, que el nombre d'incoacions de procediments penals va baixar respecte de l'any 2013.

El nombre de diligències d'investigació penal de la Fiscalia augmentà respecte de l'any 2013; se'n varen incoar 168, principalment per delictes de sinistralitat laboral, contra el medi ambient i ordenació del territori, comesos per autoritats o

funcionaris públics en l'exercici de les seves funcions, estafa, apropiació indeguda, salut pública, etc. S'ha de tenir en compte que el fiscal no pot investigar al marge del procés penal quan hi ha un jutge que conegui els fets.

El nombre total de delictes va baixar un 4,7%. Com a dades més significatives els diré que ha baixat el nombre de delictes contra la vida: homicidis i assassinats; contra la llibertat sexual: agressions sexuals, abusos sexuals; contra les relacions familiars: impagament de pensions; contra la llibertat: amenaces i coaccions; i molt significativament els delictes contra el patrimoni: robatoris, furts, etc. En canvi han augmentat els delictes contra la salut pública: tràfic de drogues, contra la integritat física, lesions..., però és encoratjador poder dir que els darrers anys el nombre total de delictes va disminuint.

El Ministeri Fiscal no sols intervé en els procediments penals, també té intervenció en tots els altres ordres jurisdiccionals: civil, social i contencions administratiu, en els casos, naturalment, legalment prevists. Tal vegada sigui fora de l'àmbit penal on es percep millor que el fiscal és el defensor de la societat i dels drets dels ciutadans, especialment dels més vulnerables: menors i persones amb discapacitat. El Consell d'Europa l'any 2012 va publicar la recomanació 11, on reconeix la importància de la intervenció del fiscal a altres jurisdiccions distintes de la penal. El dia 17 de desembre de 2014, el Consell Consultiu dels Fiscals Europeus aprovà la que es coneix com a Carta de Roma. Aquest document marca les directrius del que ha de ser el ministeri fiscal a un estat de dret, ressaltant la seva intervenció a àmbits distints del penal, en defensa de la legalitat de l'interès públic i dels drets dels ciutadans. Això i tot, entenc que la intervenció principal del fiscal ha de ser preponderantment en l'àmbit penal, sense que això vulgui dir que s'ha d'obviar, o menystenir la seva participació en altres àmbits jurisdiccionals, sempre que hi hagi interessos públics o socials rellevants que hi entrin en joc. Per això consider que fa falta una revisió en profunditat de les funcions encomanades al fiscal, que al llarg dels anys s'han estès més enllà del que és necessari.

El model de fiscal ha evolucionat considerablement en els darrers anys, essent cada vegada més dinàmic i adquirint un protagonisme que abans no tenia. L'especialització del ministeri fiscal ha suposat un major contacte amb els òrgans administratius, que propicia que presentin les denúncies davant el fiscal. La relació amb els particulars presenta lògicament més complicacions. Molts veuen en el fiscal una via adequada per fer valer les seves pretensions davant els òrgans judicials, malgrat també, són molts els casos en què s'acudeix a la Fiscalia, en atenció a la seva especial posició, esperant una major protecció de la seva iniciativa que es dona a aquells assumptes que pretenen una judicialització de la vida política.

La decidida aposta per l'especialització del ministeri fiscal, de la darrera reforma del nostre Estatut Orgànic de l'any 2007, està donant els seus fruits. L'exposició de motius de la llei reformadora diu que: *"en aras de lograr una mayor eficiencia en la actuación del Ministerio Fiscal, se opta definitivamente por dar un mayor impulso al principio de especialización, como respuesta a las nuevas formas de criminalidad que han ido surgiendo en los últimos tiempos"*. Les dues fiscalies

especials, l'antidroga i l'anticorrupció i contra la delinqüència organitzada, que compten amb 2 i 3 fiscals delegats respectivament, són la seva màxima expressió, però no l'única.

A més, aquesta fiscalia té dotze seccions especialitzades: menors, violència contra la dona, sinistralitat laboral, seguretat vial, estrangeria, medi ambient i urbanisme, vigilància penitenciària, criminalitat informàtica, cooperació internacional, protecció a les víctimes de delictes, delictes econòmics i tutela penal de la igualtat, així com les seccions de civil, que inclouen a la vegada, persones discapacitades i òrgans tutelars, família i civil no comprès a les altres seccions, social i contencions administratiu.

Els informes anuals que presenten els fiscals responsables de cada una d'elles, que estan reflectits a la memòria, demostren la seva activitat i al mateix temps, la millora de la nostra tasca en comparació amb anys anteriors. Anualment la Fiscalia General de l'Estat determina els temes d'obligat tractament. A la memòria que els present només se'n va indicar un, anàlisi i diagnòstic de les causes que determinen la dilació d'alguns procediments judicials de certa complexitat o transcendència social. El tinent fiscal va ser l'encarregat de fer l'estudi i arribà a les següents conclusions.

Primera, la permissió legal a les parts del procés, de poder recórrer pràcticament totes les resolucions que dicta el el jutge d'instrucció.

Segona, a llocs com a les Illes Balears on hi ha moltes persones involucrades en processos penals que resideixen a l'estranger, per practicar proves s'han de lliurar comissions rogatòries, que sempre s'allarguen molt en el temps.

Tercera, la falta de mitjans de l'administració de justícia. Es cridanera la tardança dels perits per emetre els seus dictàmens. A vegades també i s'ha de reconèixer, la pròpia inactivitat dels jutjats i de la mateixa Fiscalia, que, a més, resulta difícilment explicable.

Quarta, la pròpia complexitat de certs processos penals, sigui pel nombre d'investigats o per la dificultat de practicar algunes diligències de prova.

Cinquena, la dilació dels assenyalaments i l'important nombre de judicis que se suspenen i que s'han d'assenyalar novament. Les conseqüències de la dilació són bàsicament les següents: primer, la prolongació del procés perjudica la pròpia raó de ser de l'acció penal i els seus efectes de prevenció, sanció i reparació; segona, algunes proves, especialment les testificals, es debiliten o desapareixen en el transcurs del temps; tercera, es descongestionen els òrgans judicials i la Fiscalia; quarta, s'ha d'apreciar en molts de casos l'atenuant de dilacions indegudes, el que suposa una errada del sistema.

En darrer lloc, respecte les dades estadístiques vull dir que afortunadament l'errada de càlcul que vàrem detectar l'any passat s'ha solucionat i les que consten a la memòria són les que apareixen exactament en el nostre sistema informàtic.

Per acabar vull dir que estic a la disposició per comparèixer davant d'aquest Parlament quantes vegades ho creguin oportú,

sempre que no hi hagi naturalment obstacle legal, per informar dels assumptes pels quals fos especialment requerit i ara per contestar aquelles preguntes en relació a la memòria que estimin adients. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Ahora para poder formular preguntas u observaciones a la exposición que ha hecho el Sr. Fiscal, procede a la intervención de los grupos parlamentarios.

Decir que el Sr. Fiscal puede contestar bien globalmente a las preguntas o a las sugerencias de los grupos, o bien individualmente a cada uno de ellos...

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

Prefiero contestar individualmente si no le importa, Sr. Presidente, contestar a todos a la vez resulta más complicado.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecto. Pues en primer lugar tiene la palabra por parte del Grupo Popular el Hble. Diputado Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores, senyors diputats. Sr. Fiscal, agrair en primer lloc la seva feina decidida, convinguda, la de la Fiscalia en defensa de la legalitat, la imparcialitat i un paper que vostès desenvolupen a un estat de dret, que presumeix de tenir una figura com la de la Fiscalia, que defensa com dic, aquestes qüestions amb absoluta intensitat.

En segon lloc, agrair-li la seva puntualitat a l'hora de comparèixer en aquest Parlament, no per l'hora en què compareix, sinó perquè cada any no falta vostè a aquesta cita i crec que és importantíssim que es vagi repetint any rera any per conèixer la seva activitat.

I en tercer lloc, dir-li que ha estat molt precís fent un estudi de la memòria que vostè ens presenta aquí anualment, en aquest cas la d'aquesta nova edició. I dir-li que avui crec que és un dia, si bé per tractar tots aquells assumptes que es reproduïxen a la seva memòria, avui és un dia per tractar-ne un en particular, els diré quin: avui és el Dia internacional en contra de la violència de gènere, i crec que és una oportunitat magnífica per avui dedicar espai en aquesta seu parlamentària precisament a aquesta qüestió, sense deixar de banda, com no podia ser d'altra manera, altres qüestions que ens preocupen també i que en farem esment.

Deia vostè que han davallat el nombre de delictes un 4,7%, nosaltres ho celebrem i reiteradament celebrem aquesta qüestió perquè a la seva memòria es reflecteix anualment una davallada, sinó significativa, sí que en certa manera esperançadora en relació a aquesta qüestió.

I en relació als delictes, voldria fer especialment en aquells que són de menor possiblement gravetat, però sí que de major intensitat, que són els furts, els robatoris, que sí que és veritat

que apunten vostès a la seva memòria que han davallat i que atribueix precisament vostè no a una recuperació, que moltes vegades va lligat relacionada amb la crisi econòmica, aquesta incidència una cosa amb l'altra, sinó que ho fa vostè en relació d'aquesta qüestió amb una major implicació de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, cosa que nosaltres també evidentment hem de celebrar.

Una qüestió que precisament, miri, no passa a Eivissa, a Eivissa darrerament hi ha hagut una onada de robatoris important, és una qüestió que en aquest moment és actualitat i no sé si vostè en aquest sentit interpreta que el que succeeix en aquest moment a Eivissa, supòs que coneix la qüestió, és precisament una manca d'intensitat de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, cosa que jo crec que no és així, possiblement sigui una manca de recursos en relació amb els efectius amb els quals poden comptar les illes germanes en aquest cas, Eivissa en aquest cas, en relació a mantenir també una estabilitat de les plantilles que moltes vegades no tenim.

En segon lloc, voldria fer esment també a qüestions relacionades amb medi ambient. Voldria saber quina relació té vostè, evidentment, han de ser vasos comunicants, és a dir, la Fiscalia i l'administració, en aquest sentit, per tal de perseguir, com dic, amb moltíssima intensitat aquests delictes que es generen en el nostre entorn més preuat, i m'agradaria saber quina relació manté la Fiscalia amb el Govern de les Illes Balears a fi de perseguir precisament aquest tipus de qüestions.

Dit això, m'agradaria centrar-me en el que he dit abans, jo crec que ha d'ocupar un gran espai dins aquesta comissió que són, precisament, aquells col·lectius més vulnerables de la nostra societat i, en particular, aquelles persones que es veuen sotmeses a l'agressivitat d'altres persones, amb les que conviuen, i que tot això ha fet que considerem una veritable xacra de la nostra societat la violència de gènere. Per tant, a partir d'ara em centraré en aquesta qüestió perquè crec que és obligat fer referència a la situació judicial en què es troben els jutjats especialitzats en matèria de violència de gènere i els mitjans que precisament compten els jutjats especialitzats a l'hora d'intentar combatre, perseguir aquesta xacra.

Segons la memòria cada dia són més els delictes d'aquest tipus que es vénen perpetrant mitjançant les xarxes socials, hi ha hagut casos veritablement dramàtics, després n'hi contaré un que vostè el coneix, estic convençut. M'agradaria saber de quins mitjans disposa en aquest moment la Fiscalia per combatre aquest delicte que cada vegada més es veu perpetrant utilitzant, precisament, aquests canals, aquesta intimidació, aquesta amenaça, aquesta persecució de la víctima mitjançant aquest tipus de canals socials, si no xarxes socials sí altres mitjans, pot ser informàtics, diguem-ne, o telemàtics mitjançant els quals la víctima es veu precisament també amenaçada.

Una altra qüestió a la qual m'agradaria fer referència és a una qüestió que també li vaig fer esment en la darrera compareixença que vostè va tenir en aquest parlament i és, precisament, a la renúncia d'accions de la víctima, per tenir un lligam, una dependència econòmica amb l'agressor, a les sentències de conformitat i a la petició que fa la víctima a l'hora de demanar l'aixecament d'ordres de protecció que veritablement vénen sent freqüents en alguns casos. A vegades

puc entendre que la víctima hagi de passar per aquesta situació, atesa, com dic, una situació econòmica, o possiblement a causa d'un excés de confiança relacionada directament a qüestions sentimentals, això de vegades es pot entendre; però és cert que en molts de casos s'acaba produint la reincidència de l'agressor qui aprofita precisament aquestes qüestions per tornar a perpetrar aquest delictes.

I és cert, i vostè m'ho dirà, que la víctima és la propietària de les seves accions, la víctima té plena disposició per conduir el procés i la víctima té capacitat suficient per decidir sobre les mesures que volen ser aplicades sobre la seva persona, però la pregunta és: troba vostè que la víctima a l'hora de prendre aquestes decisions -parl de renunciar a accions, parl d'arribar a sentències de conformitat o a l'aixecament o a la petició d'aixecament d'ordres d'allunyament- està ben assessorada? Està ben protegida? O, troba vostè que pren la decisió amb l'adequat assessorament? Crec que és una qüestió important.

Amb relació a l'àmbit de la medicina general, l'àmbit forense, un tema que veritablement també ens preocupa, una situació que en aquest moment, idò, es desprèn de la memòria que la Unitat de Violència Integral no funciona al complet precisament perquè hi ha mancances en aquest sentit: Palma, Inca, Manacor no compten amb un metge forense especialitzat la qual cosa obliga al forense de guàrdia a haver d'atendre les víctimes de violència de gènere, de maltractament, a més d'aquells assumptes que, per la seva qüestió de metge de guàrdia i per la seva naturalesa, ha d'atendre relacionats amb altres delictes que no tenen res a veure amb la violència de gènere.

Amb relació als grups psicosocials, ens preocupa que dels dos grups, segons es desprèn de la memòria, només en funcioni un, això ho diu el document que vostè ens presenta, però no només això, sinó que en aquest moment a l'illa d'Eivissa els jutjats no tenen un equip psicosocial perquè no es cobreixen precisament dues baixes. Crec que necessitaríem a aquestes qüestions posar-hi remei com més aviat millor.

Dit això, m'agradaria fer esment a un cas, que jo li anunciava abans, estic convençut que el coneix, que nosaltres i la resta de grups parlamentaris també s'han implicat i han pres partit en aquesta qüestió, que és el cas anomenat Sara Callejas, un cas de violència de gènere que hem de recordar avui inevitablement per mantenir la memòria d'aquesta persona viva i perquè serveixi de referència d'allò que no ha de tornar a passar mai més. Va ser un cas dramàtic de desprotecció d'una persona, a la qual no se li va donar una resposta judicial immediata, i que va prendre una decisió que possiblement, no ho sabem, hagués pres en qualsevol dels casos o no, però aquesta persona va presentar dues denúncies al Jutjat d'Instrucció d'Eivissa que no varen ser ateses, que varen estar, diuen segons quines veus, guardades a una caixa forta o varen quedar damunt una taula sense que tenguessin el tràmit corresponent. Aquesta senyora va deixar una carta dirigida a un jutge de Lleó, ella era de Lleó, dient que no entenia el perquè encara no hi havia hagut reacció de la justícia en aquest sentit.

És cert que és conegut l'àmbit de conflictivitat que existeix en el Jutjat especialitzat d'agressions de gènere d'Eivissa, és

cert, hi ha una investigació que s'ha promogut des d'aquest parlament, -acab, Sr. President-...

EL SR. PRESIDENT:

Puede ir finalizando.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... des d'aquest parlament, però m'agradaria saber, si vostè té coneixement d'aquesta qüestió, si entén vostè, possiblement és difícil que vostè em contesti, si entén vostè que aquest cas en particular és susceptible de ser considerat com un anormal funcionament de l'administració de justícia.

En segon lloc, m'agradaria saber quin ha estat el paper de la Fiscalia en aquest cas, que crec que és important a l'hora, entre d'altres coses, de denunciar la situació dels jutjats especialitzats en matèria de violència de gènere d'Eivissa.

I acab, Sr. President, amb una qüestió que sempre en fem esment també, les persones vulnerables que són els infants, els menors que necessiten protecció, hi ha manca de places en els centres que han d'acollir aquests menors, segons es desprèn de la Fiscalia falten 25 places per donar cobertura precisament a aquesta qüestió, i m'agradaria saber quina relació té vostè amb l'administració a fi que aquesta qüestió sigui coberta amb absolutes garanties.

Moltes gràcies, Sr. President, i reiterar l'agraïment al Fiscal de comparèixer avui en aquesta comissió parlamentària.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Diputado. Tiene la palabra el Sr. Fiscal.

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

Moltes gràcies, Sr. Diputat, sobretot per les paraules d'elogi que ha fet quan ha començat la seva intervenció cap a l'actuació de la Fiscalia.

Evidentment, la violència de gènere és un supòsit de violència dramàtic, dramàtic per l'àmbit on es fa. Jo record, no sé si l'any passat ja ho vaig dir, però ho vull repetir una altra vegada, que una vegada era a unes declaracions d'una persona que havia estat víctima, d'una dona que havia estat víctima de violència de gènere i em va dir, diu: vostè quan té por és quan és pel carrer i veu algú que no li inspira confiança, i diu: jo tenc por quan tanc la porta de ca meva. Això realment és una situació dramàtica, és una situació, però a la vegada s'ha de dir que el tema de la violència de gènere és un fenomen molt complex, és molt complex perquè hi ha una mescla de sentiments, d'odi, d'amor que, en definitiva, moltes vegades dificulta practicar les proves per arribar a una sentència condemnatòria. Ja els ho vaig dir..., ja li ho vaig dir crec que a vostè l'any passat, moltes vegades la víctima diu: i jo com puc denunciar el pare dels meus fills? Jo he d'aguantar perquè ho patiran els meus fills. Això són obstacles, obstacles per arribar a una sentència condemnatòria.

Jo crec que, i sempre ho he defensat, i quan he intervingut parlant d'aquesta qüestió sempre he fomentat que les víctimes de violència de gènere denunciïn sense titubear la seva situació, però lamentablement la vida i la realitat no sempre és així, a vegades fins i tot hi ha supòsits... avui en dia, avui per avui aquí hi ha supòsits de violència de gènere, i tothom ho sap, que queden tapats dins l'àmbit familiar.

L'actuació dels cossos i forces de seguretat en relació amb la violència de gènere, naturalment, no només hi ha les oficines especialitzades a cadascun dels cossos per atendre això, sinó que també l'administració ha dotat, que crec que n'hi ha massa, perquè moltes vegades produeix... no se sap bé on s'ha d'acudir, hi ha massa organismes que tenen per finalitat la protecció de la dona maltractada, ara bé, crec que seria molt millor unificar-ho amb unes condicions adequades de tal manera que es donàs una resposta efectiva i immediata a les persones que es troben en aquests casos de violència de gènere.

Quant al medi ambient, evidentment és un dels problemes, és un dels temes de preocupen bàsicament la Fiscalia. Els diré -i ja els ho vaig dir l'any passat- que les denúncies per delictes contra el medi ambient i urbanisme varen baixar, varen baixar a conseqüència de la crisi econòmica perquè es construïa menys i ara, avui per avui, aquell nombre, també podem considerar respecte al que ens ocupa de l'any 2014 que durant l'any 2014 les denúncies per delictes contra el medi ambient varen baixar.

La relació amb el Govern és constant, tenim relació amb la Conselleria, naturalment, de Medi Ambient, com no pot ser d'una altra manera i hi ha una fiscal delegada de Medi Ambient i Urbanisme, que és la que coordina aquesta activitat, que és precisament una persona que es mou molt per tenir una fluïdesa amb totes les administracions implicades en el medi ambient. No només això, sinó que és habitual, freqüent i és el que realment succeeix que tots els ajuntaments quan detecten alguna construcció il·legal ens donen, ens envien la documentació necessària perquè nosaltres incoem diligències d'investigació penal.

Quant als col·lectius més vulnerables, evidentment no només són les dones, sinó també els menors. El procés, la situació és molt similar. S'hi fa molta feina per part de la Fiscalia, hi ha una secció especialitzada que es dedica no només a la violència de gènere, sinó també a la violència domèstica, però no estic d'acord amb el que em deia de què la víctima té disponibilitat del procés, no, aquí no, la víctima no té disponibilitat del procés, el sistema és: el fiscal acusa independentment que la víctima es personi o renunciï a les accions, el fiscal té obligació d'acusar quan hi ha un delictes. Ara bé, què passa? El que deia abans, que quan no vol declarar, que quan renuncia a les accions, quan rectifica la denúncia que va fer, naturalment no hi ha altres elements de prova, no queda més remei que retirar l'actuació o demanar el sobreseïment o, en definitiva, arxivar-se o dictar una sentència absolutòria, un dels problemes greus als quals ens enfrontam en aquestes qüestions.

Crec que és a totes les administracions, quant a les baixes de perits i quant a les baixes de personal al servei de l'administració de justícia, el mecanisme de substitucions, etc.,

aquí, com que és una comunitat on les competències de justícia les continua mantenint el Ministeri de Justícia, hi ha un sistema que és prou complex i que no es cobreixen..., moltes vegades hem d'estar més d'un mes perquè es cobreixi una baixa, i si és personal qualificat encara és més difícil trobar persones que cobreixen transitòriament una baixa per malaltia, per maternitat, per qualsevol cosa del titular.

Aquest supòsit que ha comentat de Sara Callejas, aquest supòsit és lamentable, és lamentable, és a dir, el que no es pot dir és el que hauria passat si la resposta hagués estat..., és a dir, això... hi pot haver una desídia judicial, hi pot haver..., poden haver succeït moltes coses, ara, quin és el motiu? Jo realment no el sé, és un fet terrible, crec que la gent, els som dins l'administració de justícia ens hem de posar les piles amb això; hi pot haver que s'hagin arxivat dues denúncies i això no vol dir res, perquè..., no vol dir res, si hi ha hagut dues denúncies, jo no sé, desconec la situació real d'aquestes dues denúncies com es trobaven, si hi havia proves, si es va renunciar, no ho sé, i si en qualsevol moment, qualsevol membre d'aquesta comissió té interès a saber exactament el que va passar, la Fiscalia no té cap inconvenient a investigar aquest cas en concret i donar les explicacions adients del que va passar. Però jo avui no ho tenia preparat i evidentment no ho vaig mirar.

I crec que amb això li he contestat totes les preguntes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien, muchas gracias. En turno de réplica tiene la palabra el Hble. Sr. Miguel Jerez, por un tiempo de cinco minutos.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Fiscal, per la resposta que em dona a totes les qüestions que li hem posat de manifest, poca cosa més hem d'afegir.

La nostra intenció era aquesta, obrir un espai d'intercomunicació entre la Fiscalia i el Parlament de les Illes Balears, un espai per intercanviar opinions, sensacions i sobretot obrir un espai, com dic, avui dia tant important en matèria contra la violència de gènere, obrir un espai perquè aquest tema fos tractat precisament en aquesta comissió parlamentària.

Són moltes qüestions en les quals podríem incidir, en les quals podríem insistir a l'hora d'analitzar l'actuació de la Fiscalia d'acord amb la memòria que vostè presenta, però en qualsevol cas ho deixarem aquí.

Per tant, només ens queda agrair la seva compareixença, confiar que vostè no falli a aquesta cita anual que crec que és important per conèixer la seva activitat i animar-lo i encoratjar-lo a continuar defensant la legalitat i defensant òbviament la figura de la Fiscalia en un estat de dret que és preu d'això, de ser un estat democràtic de dret.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Diputado. En turno de contraréplica, si quiere hacer uso de la palabra, tiene la palabra el Sr. Fiscal.

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

No, simplemente agradecer las últimas palabras al diputado, de elogio también a la Fiscalía.

Muchísimas gracias, Sr. Diputado, por su intervención.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por parte del Grupo Parlamentario Podem Illes Balears tiene la palabra la Hble. Diputada Sra. Marta Maicas, por un tiempo de diez minutos.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, diputades, diputats, moltes gràcies per assistir a aquesta compareixença, Sr. Barceló, agraesc la tasca que feu des de Fiscalia tenint en compte les condicions en les quals treballem en molts de jutjats, la manca de personal, com ja heu dit, un espai caòtic on s'acumulen expedients, a més de la problemàtica de substituir una baixa.

Bé, entre altres coses m'agradaria saber si la falta de mitjans, de personal a l'àmbit de la Fiscalia realment manca poder fer una feina ben feta. Nosaltres pensem que sí, i considerem que és important canviar algunes lleis per poder substituir aquestes baixes i, a més a més, reclamar més personal a tots els jutjats, sobretot a Fiscalia.

Per altra banda, saben que darrere d'alguns partits polítics s'argumenta que en els casos de violència de gènere hi ha denúncies falses. A nosaltres ens agradaria saber si la Fiscalia té algun programa de divulgació sobre aquestes denúncies, aquesta rellevància de denúncies falses davant de l'emergència d'un discurs polític. Enteneu la pregunta? D'acord.

Sabem que la falta de mitjans personals a l'àmbit del medi ambient, tal i com està específicament a la memòria que presentau, des de fa temps hi ha una manca de personal. Pensa vostè que aquesta manca de mitjans impedeix la tramitació de molts d'expedients, el que fa que caduquin i que hi hagi una certa sensació d'impunitat davant de delictes contra el medi ambient?

Bé, teníem algunes altres preguntes però les ha fetes el diputat que ens ha precedit. Per tant si ens respon aquestes preguntes estarem satisfets.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Diputada. Tiene la palabra el Sr. Fiscal.

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Muchas gracias... moltes gràcies, Sra. Diputada. La falta de mitjans sempre ha estat un problema que ha estat històric dins l'administració de Justícia; jo vaig ingressar l'any 1985 i ja es parlava del problema de les mancances de mitjans, tant personals com materials, dins l'Administració de Justícia. És una part oblidada pels que han de decidir sobre dotar dels mitjans adients tant els jutjats com les fiscalies, i perquè li serveixi demà havia de tenir..., em varen dir que havíem de fer una videoconferència i no tenim dins tota la Fiscalia de Palma un aparell de videoconferència.

Jo li puc dir que els fiscals i els funcionaris al servei de l'Administració de Justícia que estan fent la seva feina dins la Fiscalia s'esforcen per donar el servei al ciutadà que se'ns demana i que legalment tenim encomanat. Això suposa un desgast personal important perquè són moltes les hores que dediquen els fiscals a la seva tasca i no és estrany que qualche vegada en els jutjats d'instrucció hi hagi un fiscal a les 4 de matí prenent declaracions. Procuram..., hi ha hagut casos, però no per part de la Fiscalia, sinó per part de la saturació que s'ha anat produint a distints jutjats, com per exemple ha estat un problema greu, que és conegut, el problema de les executòries al Jutjat del Penal número 8, que efectivament, perquè han estat aturats els procediments, s'han produït prescripcions de penes de persones que havien estat condemnades per un jutjat del penal i havien passat l'executòria al Jutjat de Penal número 8. Però dins Fiscalia no ha passat mai, no ha passat mai..., hi ha hagut qualche retard, és indiscutible, i moltes vegades inexplicable, n'hi ha hagut, però són casos excepcionals, normalment es despatxen amb temps les causes que ens van entrant dins Fiscalia, i maldament que no tinguem mitjans la falta de mitjans tant personals com materials se supleix per la voluntat i per les ganes de prestar el servei que tenim encomanat tant pels fiscals com pels funcionaris.

Em demanava respecte de les possibles denúncies falses de persones que suposam que són víctimes de violència de gènere. Efectivament n'hi ha, és un fet, és un fet que hi ha dones que emparant-se en la protecció que el Codi Penal els dona presenten denúncies contra les seves parelles o els seus homes perquè els convé, o perquè abandoni la casa, o perquè la deixi fer tranquil·la, o per..., que no són motius de violència de gènere. Això naturalment només es pot detectar amb l'experiència personal de les persones que intervenen, dels operadors jurídics que intervenen en cada cas; a més no només això, sinó també els equips que hi ha dins la Policia i dins la Guàrdia Civil, els equips tècnics, que també són capaços de detectar si efectivament aqueixa persona, aqueixa dona ha estat víctima de violència de gènere, o si aqueixa persona utilitza la violència de gènere per aconseguir unes finalitats espúries distintes precisament a allò que la norma pretén.

I quant al medi ambient..., quant al medi ambient també -ja ho deia abans- és una qüestió molt sensible per a Fiscalia, i hi ha fiscals a la secció de medi ambient que es dediquen, no en exclusivitat però sí d'una forma important, tant al medi ambient com a l'urbanisme. Falten mitjans, sí, hi ha queixa de la fiscal que diu que hauríem d'augmentar més fiscals, però clar, què passa?, que des de la cabdalia de la Fiscalia s'ha de distribuir

la feina. Que seria convenient tenir més fiscals per poder-los destinar a medi ambient?, sí, però tenim els fiscals que tenim, i si posam més fiscals a medi ambient per ventura els hauríem de llevar de sinistralitat laboral o d'una altra àrea que també té la seva importància, i com que es procura distribuir d'una forma... -tengui en compte que les distribucions de feina no només no les fa el cap sinó que les fa el fiscal en cap, però escoltada la Junta de fiscals- sempre es procura distribuir i sempre s'ha procurat en aqueixa fiscalia distribuir la feina, que és molta, però sempre de la forma més equitativa. Precisament perquè es fa d'aqueixa forma tan equitativa no hi ha queixes ni hi ha discrepàncies internes, tret de coses molt puntuals, i la Fiscalia en general funciona més o manco molt bé en qüestió de relacions personals, perquè precisament la feina està donada amb equilibri i cada fiscal sap que el que té devora fa tanta feina o més que ell. A posta no hi ha..., que d'una altra manera provoca o pot provocar tensions dins la feina, i amb això, distribuint la feina d'una forma equitativa, s'eviten aquells problemes.

I crec que amb això, Sra. Diputada, li he contestat les preguntes que m'havia fet. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Fiscal. En turno de réplica tiene la palabra la Sra. Marta Maicas por un tiempo de cinco minutos.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies. No sé si m'ha entès bé a la pregunta que li volia fer respecte de la violència de gènere. La pregunta real era si té la Fiscalia un programa de divulgació sobre la irrellevància d'aquestes denúncies, era aquesta; bé, simplement davant la necessitat de tenir un discurs polític, no?

Després és que se m'havia oblidat una altra pregunta que em sembla important, i si li va bé la contesta. En quants de casos de corrupció a Balears està actuant la Fiscalia? I això seria tot. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Diputada. Turno de contraréplica. Tiene la palabra el Sr. Fiscal.

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Gràcies, Sra. Diputada. Quant als casos de corrupció, el nombre exacte no el sé, però el nombre exacte l'hi puc donar quan vulgui, en aquell moment, perquè els casos de corrupció, com tots els altres casos, es van obrint i es van tancant i evidentment el nombre no el sé, però jo calcul, i que no vagi per dit, que n'hi pot haver ara mateix uns 25, 30. Això quant a la primera pregunta.

I quant al que em demanava de si hi ha un registre, si tenim un registre de denúncies falses per part de persones que han suposat ser falsament víctimes de violència de gènere, no; en tot cas això es dedueix d'un testimoni. Naturalment si una persona denuncia ser víctima d'un delictes i no ha succeït, i per

la denúncia és falsa, comet un altre delictes, que és el delictes d'acusació i denúncia falsa. En aquest cas es registra i consta tant en els jutjats com a la Fiscalia com a delictes d'acusació o denúncia falsa. Però és en general, si qualsevol denuncia que ha estat víctima d'un furt, d'un robatori i també és fals, també apareix en la mateixa com a delictes d'acusació i denúncia falsa.

No sé si m'he...

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias Sr. Fiscal. Ahora por parte del Grupo Parlamentario MÉS por Mallorca tiene la palabra el Hble. Sr. David Abril, por un tiempo de diez minutos.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Moltes gràcies, Sr. Barceló per ser aquí a presentar-nos aquesta memòria, que és vera que fa mesos que està publicada i també aprofit perquè consti en acta, que estaria bé que entre tots els grups féssim possible que la propera, de l'any que ve, poguéssim avançar una mica aquest calendari perquè a més la informació que conté aquesta memòria és molt profitosa per a l'activitat política, sobretot en clau de servei a la comunitat que totes i tots hauríem de desplegar.

A més, expressar el doble agraïment, perquè a la memòria de Fiscalia que vostè ha vingut a presentar avui, deixen caure a les conclusions de cada apartat, pateixen una precarietat de mitjans que fa que encara que aquesta memòria, que ja és prou extensa, no pugui ser encara més extensa i pugui oferir més resultats. Per tant, aquest reconeixement també per part del nostre grup.

Si li sembla, vaig a coses concretes que per ventura no han sortit fins ara o no m'han quedat excessivament aclarides. A nosaltres ens preocupa justament la precarietat de mitjans en general de la Fiscalia, els diferents serveis que ofereixen, perquè al final és una manera d'acostar la justícia, que, com totes les institucions i com els polítics i altres, estam molt d'alguna manera qüestionats avui en dia i justament la Fiscalia és una oportunitat per poder acostar la justícia a la gent, i aquesta precarietat de mitjans ens preocupa, en particular amb una de les feines per les quals més ha destacat l'actuació de la Fiscalia, no perquè sigui a la que s'hagi fet més feina, però sí perquè és una de les més visibles per polèmiques, que és la feina contra la corrupció. Vostès detallen a la memòria la quantitat de processos oberts que hi ha: Can Domenge, Escala, Maquillatge, la llista és interminable.

I plantegen tot un seguit de propostes de millora, com la creació d'una secció de delictes econòmics, que pogués fer feina amb els delictes relacionats amb l'hisenda pública; d'alguna manera també denuncien l'escassa plantilla que tenen per poder abordar aquestes qüestions d'una manera clara, en condicions; la sobrecàrrega de feina dels fiscals. I jo li voldria demanar si troba que hi hauria la possibilitat que, des de l'administració autonòmica, es pogués col·laborar d'alguna manera. Tot i que entenc que això evidentment és una feina del Ministeri de Justícia, però que si troba que hi ha qualche

manera de què l'administració de la comunitat autònoma hi pugui col·laborar i per tant, el convid que ens ho digui, encara que tal vegada no quedi bé posar això damunt una memòria.

Sobre el tema de la violència de gènere, que ens preocupa no només perquè avui sigui 25 de novembre, justament sigui el dia de lluita contra aquesta forma de violència, que malgrat les campanyes que es vénen fent aquests anys i malgrat els mitjans públics que es posen, va en augment, ens preocupen totes aquestes coses concretes que també es denuncien d'alguna manera a la memòria, la inexistència d'un metge forense especialitzat o adscrit als diferents jutjats de Mallorca; que el mateix equip psicosocial que ha d'atendre els casos de violència de gènere i violència domèstica, no és que sigui un equip especialitzat, sinó que ho ha d'atendre una mica tot. I li faig la mateixa pregunta que li he dit abans, pensa que hi ha qualque via de col·laboració amb la comunitat, que també pateix la precarietat de mitjans que el seu departament, però que s'hi pugui fer qualque cosa, per llavors després nosaltres poder-ho traslladar al terreny de la gestió política?

Peg un bot a un altre tema, que no és estrictament el mediambiental, però sí que és el de les demolicions i m'ha cridat l'atenció, perquè diu la memòria que s'hi ha fet molta feina, però els resultats són escassos, de fet, només hi ha hagut una demolició l'any 2014. I li faig la pregunta directa: troba que s'han d'estirar les orelles als ajuntaments i a alguns ajuntaments sobre aquesta qüestió o és per altres qüestions que no hi ha hagut més resultats? Sobre el tema de demolicions, entenc com a conseqüència de la finalització del procediment d'aplicació de la disciplina urbanística.

Sí que ara ja entrant directament amb els temes mediambientals, li demanaria encara que sigui per expressar la seva opinió personal, per què pensa que més enllà de la precarietat de mitjans amb la qual faci feina la Fiscalia en aquest aspecte, per què pensa que han baixat les causes obertes sobre delictes o causes relacionades amb el medi ambient? La memòria diu que han passat de 16 a només 7 dins el 2014. I no deixa de cridar l'atenció, perquè vull dir que encara és vera que no vivim dins el bum urbanístic de fa uns anys, els temes mediambientals continuen sent importants, perquè és del medi ambient d'on realment vivim. És el nostre petroli, fins i tot el petroli del turisme viu d'aquest petroli de veres, que és aquell que ens dóna de menjar que és el medi ambient. M'ha xocat d'alguna manera que siguin tan pocs els casos oberts dins els 2014, 7 casos a tota Balears per aquesta qüestió i em fa una mica de curiositat.

I la darrera qüestió que té a veure amb el tema de la immigració. A l'apartat que fa referència als CIE, al Centre d'Internament d'Estrangers, ja es diu que evidentment a Balears no hi ha CIE, cosa que s'identifica com un problema perquè genera uns problemes logístics a l'hora de poder traslladar en termini, les 72 hores que es rep una persona que ha arribat amb una pastera, o que s'ha localitzat o s'ha detingut per qualsevol altre mitjà o circumstància, i clar, posar en marxa aquest dispositiu és complicat. Com que no he pogut accedir, no sé si per un problema tècnic, a la part d'annexes estadístics de la memòria, m'agradaria si em pogués donar la dada, si la té a mà, sobre quants trasllats hi ha hagut d'estrangers a CIE de la península. Tot i que insistesc que el meu grup no està d'acord

amb el CIE, pensam que els temes d'immigració irregular s'haurien d'abordar des d'una altra perspectiva, però sí que ens interessa una mica tenir aquesta informació.

I també per curiositat, hi ha hagut només dos casos de menors no acompanyats en què la Fiscalia ha fet decrets, en què s'ha determinat la majoria d'edat, imagin que per algun mètode per inexistència de documentació que acrediti la majoria o la minoria d'edat. La Fiscalia ha decretat la majoria d'edat. Tenc curiositat per saber com és el procediment per determinar aquesta majoria d'edat.

I res més. Ja veu que moltes de les coses que li plantej són més que res aclariments d'informació. I aprofit per reiterar-li l'agraïment per ser aquí i per reconèixer-los la feina que ha fet la Fiscalia, que jo crec que la memòria deixa palès que ha estat molta i ben feta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias Sr. Diputado. Tiene la palabra el Sr. Fiscal.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sr. Barceló, si no la troba, no es preocupi, la referència me la fa arribar...

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

Perdoni'm perquè estava cercant la data i no l'he trobada. Però bé, el dia que vulgui, estic a la seva disposició.

I començant..., a mi també m'agradaria, jo sempre ho he dit a les distintes Juntes de fiscals superiors, que no crec que sigui molt adequat que en el desembre de l'any 2015 es presenti la memòria de l'any 2014, crec que això és una disfunció del sistema. Què passa? Que tenim un termini per elaborar la memòria, que acaba l'abril, i llavors s'elabora la memòria de la Fiscalia General de l'Estat i hi ha una instrucció de la Fiscalia General de l'Estat en què no es poden fer públiques les memòries de les fiscalies de les comunitats autònomes fins que el Fiscal General de l'Estat no faci pública la memòria de la Fiscalia General i això ho fa a l'acte d'obertura de l'any judicial que ja és al setembre. A partir d'aquell moment, quan ella ho ha presentat, nosaltres podem donar les dades de la memòria. Crec que això s'hauria de regular d'una altra manera, però avui per avui la regulació és aquesta i jo sempre procur o procuram que la presentació de la memòria es faci, naturalment, des de final de setembre o des de mitjan setembre, que és quan es fa l'obertura de l'any judicial, a desembre, que és quan acaba l'any natural.

Quant a la col·laboració amb la comunitat autònoma, tenim dos convenis de col·laboració amb la comunitat autònoma: un de l'edifici i l'altre de cotxes i conductors. És efectivament positiu que la comunitat autònoma hagi prestat aquest servei a la Fiscalia i és d'agrair que es mantingui aquesta col·laboració baldament la comunitat autònoma no tenguí competència en matèria de justícia, va ser fonamental per a nosaltres que se'ns

cedís l'edifici on hi ha la seu central de la Fiscalia i se'n renovàs, ara fa poc temps, una altra vegada la cessió gratuïta al Ministeri de Justícia per tenir-hi la Fiscalia de la comunitat.

Sí, hi ha coses naturalment... hi ha dèficits, hi ha dèficits importants que... jo ho he dit any rere any, enguany ja ho he dit ni tan sols en la meua primera intervenció, que un organisme que dona tanta informació com és la Fiscalia, no té ningú de premsa per canalitzar aquesta informació, això evidentment és una mancança importantíssima perquè moltes vegades la informació que surt als mitjans de comunicació surt esbiaixada, i com no pot ser d'altra manera, perquè han d'anar els periodistes recollint d'un lloc i de l'altre, fins a poder formar realment la notícia i moltes vegades les informacions no són les que haurien de ser i això dificulta, i de vegades fa que no s'entengui adequadament, l'actuació del fiscal. Però s'ha demanat des de fa molts d'anys i encara això no s'ha pogut aconseguir, si bé estava previst que es fes quan es fessin les unitats de suport al Fiscal Superior, però aquestes unitats de suport, amb la nova reforma de l'Oficina Fiscal, encara no està en funcionament, per tant, encara no hi ha ningú de premsa per canalitzar la informació que dona la Fiscalia.

El que deia dels metges forenses, els metges forenses també és un problema que hi ha quant als peritatges que han de fer, els peritatges dels metges forenses es torben molt, es torben molt perquè hi ha pocs metges i hi ha molts informes que s'han de fer.

Conveni de col·laboració, que apuntava vostè, no sé fins a quin punt es pot fer perquè els metges forenses són funcionaris, són metges que han fet l'oposició a metge forense i no sé fins a quin punt es pot cobrir per personal que no hagi estat... no sé el seu sistema de substitucions, el desconec, però naturalment seria important que s'augmentàs el nombre de metges forenses per donar una resposta més ràpida a les demandes que es fan tant per part dels jutjats com per part de la Fiscalia.

El tema de les demolicions. El tema de les demolicions és un problema gros que tenim, crec que per restituir l'ordre conculcat és necessari quan es condemna per una construcció il·legal que es procedeixi a les demolicions. De totes maneres, és de les poques vegades que crec que s'ha aconseguit que es fes la demolició, almenys judicialment. I això va ser... es va comentar que fins i tot a nivell de..., em va cridar el fiscal de Sala de Medi Ambient de Madrid, em va cridar per parlar-me precisament d'aquest tema, i això ha estat una cosa que crec que -insistesc- s'ha de tendir, s'ha d'anar precisament de cap al fet que quan es condemna per un delictes contra l'ordenació del territori per una construcció il·legal, aquesta construcció..., el procés només ha d'acabar en el moment en què aquesta construcció està a terra i està net i així com estava abans i així es restableix l'ordre conculcat pel delictes.

Vostè també em demanava pel reconeixement d'edat, el reconeixement d'edat en persones que són... de vegades és difícil, però tampoc no és una qüestió de la Fiscalia, és una qüestió dels metges forenses, del procediment que ells tenen per poder determinar i així informen si una persona és major o és menor d'edat, i de vegades crec que els resulta prou complicat, no és el fiscal qui ho determina, sinó que és el metge

forense l'especialista adequat per dir si aquesta persona és menor o major d'edat.

I em sap greu no poder-li contestar això dels trasllats d'estrangers als CIE de la península, perquè estava cercant les dades, que no sé si hi són en aquest moment, si tenim aquesta dada o no la tenim, de totes maneres em comprometo a mirar-ho i a dir-li exactament el nombre que es va fer.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien, muchas gracias. En turno de réplica tiene la palabra el Hble. Diputado Sr. Abril, por un tiempo de cinco minutos.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Res més que agrair. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien, muchas gracias. Ahora por parte del Grupo Parlamentario El Pi PROPOSTA PER LES ILLES tiene la palabra el Hble. Sr. Diputado Jaume Font, por un tiempo de diez minutos.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

(Intervenció inaudible)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputado, con la finalidad de que quede su intervención debidamente grabada...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Vuelvo a empezar.

EL SR. PRESIDENT:

...puede iniciar su exposición, gracias.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Fiscal, gràcies per la seva compareixença i de primera mà donar-li l'enhonorabona per la feina que fa vostè i tot el seu equip.

Per l'altre costat, en tema de referències a accions a fer i com actuen en qüestions de violència de gènere m'adheresc als tres portaveus que han parlat anteriorment i accept les seves contestacions. I en ares a tocar alguna cosa més, li faré una sèrie de preguntes que si em pot contestar bé i, si no, ja me les faria arribar, tampoc no té més importància, però crec que en té per a vostès.

La primera era si totes les places que estan obertes en el que afecta el seu camp i la seva feina, si totes aquestes places que

té l'Estat obertes estan cobertes o no, a veure si hi ha places pendents, és a dir, no tan sols de fiscal, sinó també de personal administratiu, de personal de suport, perquè aquí hi ha tota una sèrie de coses com... hauríem de veure en equips psicoassistencials, en traductors, intèrprets, a veure si hi ha places creades d'aquestes o no i si estan cobertes o no.

L'altra és si en els pressuposts generals de l'Estat del 2016, si vostè té coneixement que alguna d'aquestes places, que tal vegada vostè em contestarà que no estan cobertes o no n'hi ha sense cobrir, a veure si algunes d'aquestes reivindicacions, que un va llegint d'aquesta memòria, a veure si s'han creat o poden ser aprovades aquest mes de desembre en els pressuposts generals de l'Estat de cara a l'any que ve. Això seria... o s'han aprovades, seria una qüestió important a saber.

I una d'aquestes places que... i més, ara, la darrera pregunta que ha fet el portaveu de MÉS per Mallorca era una de les coses que jo tenia entre cella i cella, i vostè ho ha dit molt bé, a vegades aquest problema de comunicació, d'anar d'un lloc a l'altre en el món de la premsa, sap si li creen aquesta plaça al final a Madrid amb aquest pressupost de l'any 2016? És una cosa que ens agradaria també saber.

Ens agradaria saber també, quina manca de professionals tenim? Quants professionals realment fan falta? Perquè si un llegeix la memòria i se'n va, per exemple, la memòria, i jo vaig amb les pàgines del que vostè va remetre aquí, se'n va a la pàgina número 15, un pot tenir la impressió que quan veu les ràtios de jutges per cada 100.000 habitants que estariem sobre la mitjana, perquè si la mitjana d'Espanya són 11,1 per cada 100.000 nosaltres estam amb 11,7. En canvi, Balears, en taxa de litigis, vull entendre que és per cada 100.000 habitants també, perquè no ho diu a dalt, estam en 196,8 quan Espanya està en 183,2. És a dir, pot semblar que som un poc per sobre de la mitjana en nombre de jutges, però som per sobre de la mitjana en nombre de litigis. A veure si ens fa falten més jutges i més fiscals en aquest sentit.

L'altra qüestió, que aquesta sí que la trob cabdal i quan llegeixes la memòria i la tornes a llegir dius: parlem, en aquest cas, del món judicial, de la Fiscalia, parlem d'això, i passa el mateix que passa en tema sanitari, en tema educatiu a Menorca, a Eivissa i a Formentera, perquè llegeixes i diu que queda molt clar que "hi ha una evidència de les dificultats d'exercir la jurisdicció penal en aquesta Audiència Provincial, com és la insularitat, que obliga a continus desplaçaments de les seccions penals a Eivissa i a Menorca o el retard en la tramitació d'assumptes que suposen un desplaçament constant de les seccions, les incomoditats del viatge, la dificultat de conciliar la vida laboral i familiar varen donar lloc a un escrit de la presidència de l'Audiència Provincial, presentat davant la Sala del Govern per a la seva remissió al Consell General del Poder Judicial, en el qual es proposaven diferents mesures per pal·liar la insularitat."

Com no podia ser d'una altra manera vostès no són aliens als problemes que de vegades parlem de la insularitat en sanitat, en educació, en inversió, i ens agradaria saber si d'aquest escrit, que això és de 2014, perquè és la memòria de 2014, el Consell General del Poder Judicial ho ha traslladat al ministeri i si en el ministeri ha tengut un reflex en el pressupost

de 2006, intentant pal·liar un poc aquesta qüestió, perquè l'entendem perfectament, Sr. Fiscal, el que pateix vostè i tots els seus companys i companyes de feina. Era l'altra qüestió que li volíem plantejar perquè al final la insularitat ens remata a tots.

Per acabar, una altra cosa que... perquè altres coses ja s'han demanat, jo que tenia apuntades ja no les hi demanaré perquè he agafat la contesta que vostè ha donat. Per acabar, hi ha a la pàgina 88 d'aquesta memòria, ens va cridar molt l'atenció quan vàrem rebre la memòria, clar, si un mira a la 88 i a la 89 i a la 90, s'adona de la necessitat que vostès demanen d'un equip psicoassistencial i més traductors i intèrprets. És a dir, perquè, clar, quan veim les sol·licituds de traduccions rebudes l'any 2014, que són 1.388, els jutjats en general, és a dir, parles que això representa més, més de tres sol·licituds diàries, és a dir, més de tres sol·licituds diàries, això implica que no tan sols és una illa, que són quatre o tres en un moment donat, i veim que els fa falta de bona manera aquest equip psicoassistencial i sobretot també les traduccions, perquè en traduccions parlem que en alemany, català, francès, anglès i romanès, només amb aquests cinc idiomes, han estat requerits per a interpretació 990 vegades, i vull entendre que és en casos diferents en aquest sentit. Clar, volíem saber, ja que ha passat un any de la memòria i s'ha aprovat un pressupost general de l'Estat per al 2016, amb la qual cosa ja hauríem exhaurit dos exercicis pressupostaris, si realment se'ls ha tengut en compte aquesta qüestió.

I acab, Sr. President, senyores i senyors diputats, i els vull fer costat totalment i absolutament quan a un full, al final, parla del Tribunal Superior de Justícia i de l'Audiència Provincial de Palma, diuen vostès, situen el màxim òrgan jurisdiccional de la comunitat autònoma té la seva seu en el denominat Palau de Justícia, i el segon paràgraf és un exemple, i jo crec que molt bé reflectit per part de vostès, de la necessitat que Madrid amplii els espais, les persones en el Ministeri de Justícia, a la Fiscalia de les Illes Balears, diu: "No obstant això, aquest edifici presenta una situació d'atabalament sostingut -d'atabalament sostingut, cerquin atabalament- perquè en ell mantenen la seva seu tant el Tribunal Superior de Justícia com l'Audiència Provincial junt amb dependències per a altres il·lustres col·legis d'Advocats, Procuradors de les Illes Balears i el Grup de Policia Judicial de la Guàrdia Civil, adscrit a l'Audiència Provincial i el gabinet de premsa del Tribunal Superior de Justícia".

A nosaltres ens basta aquest paràgraf per intentar defensar aquí instant el Govern central i si podem a Madrid perquè aquest atabalament, que si un vol llegir atabalament és complicat i complex com vostès han de fer la feina cada dia. Per la qual cosa els agraeix que, amb aquest atabalament, hagin estat capaços de continuar fent feina com fam i veure que les ràtios de moltes coses baixen a nivell que es duen endavant els processos i els judicis que toquen.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Diputat. Tiene la palabra el Sr. Fiscal.

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Diputat, per les seves preguntes. Afortunadament li puc dir que sí que hi ha places vacants, sí, ara mateix record que a Inca hi ha una plaça de fiscal vacant, però que totes les places vacants que hi ha estan cobertes, estan cobertes per personal interí, i en els funcionaris, el cap de funcionaris de Secretaria també passa el mateix. El problema és quan hi ha baixes, com apuntava abans, quan hi ha baixes per malaltia, si la malaltia no té un període de baixa de més d'un mes aquesta baixa no es cobreix, per tant, han de ser els altres companys, tant els funcionaris com els fiscals, que han de cobrir la baixa per malaltia d'un altre per menys d'un mes. De vegades no n'hi ha prou amb un mes per nomenar el substitut, sinó que és la demora tal vegada que de vegades quan es nomena el substitut ja torna el titular. Això ens ha passat qualche vegada i això, evidentment, és lamentable.

Quant a les peticions d'augment de plantilla, ara mateix, en aquests moments faig un informe detallat, he demanat dades i he demanat a la vegada un informe tant a les seccions territorials d'Inca, de Manacor i de Maó, com a la Fiscalia d'Àrea d'Eivissa que m'informassin respecte de les necessitats d'augment de plantilla per fer un informe global i trametre'l a la Fiscalia General de l'Estat, que a la vegada ho trametrà al Ministeri de Justícia quant a l'augment de plantilla.

El nombre de fiscals que normalment fan que suposa un augment de plantilla és escàs i les fiscalies, curiosament les fiscalies més grosses, Madrid, Barcelona, són també les que més nombre de fiscals que estan en plaça de nova creació, se'ls concedeix. No ens podem queixar massa, perquè atès el repartiment de fiscals dins tot el territori nacional, de vegades sí que hi pot haver qualche descompensació, que tu dius, com pot ser que -no anomenaré evidentment per raons de prudència altres comunitats autònomes-, però sí que dius, com és que a aquesta comunitat autònoma que sembla que mai no hi passa res hi han enviat aquest nombre de fiscals i, en canvi, a la nostra només ens n'envien tants? De vegades ho pensam, però jo crec que des de la Fiscalia General de l'Estat es procura fer de la forma més equitativa possible.

Però jo he insistit i insistesc en una dada importantíssima, que ara exactament no ho sé, però el milió i busques d'habitants que hi ha aquí a les Illes Balears, però hem de tenir en compte que això és una ficció i és una ficció perquè durant un període llarg de temps no és aquest milió sinó que es multiplica per deu. Per tant, aquesta gent, de vegades, no sempre, naturalment no posaran... sí qualche vegada en posen per qüestions d'immigració, però no posaran ni contenciosos ni socials perquè no fan feina aquí sinó que vénen a passar vacances o vénen a fer les seves coses aquí. Però sí que té una repercussió important dins la jurisdicció penal, suposa un augment considerable del nombre de procediments penals que s'incoen, naturalment, com no pot ser d'una altra manera, i això moltes vegades a l'hora d'assignar més fiscals no es té en compte.

I quant a l'escrit que em deia que es va dirigir al Consell General del Poder Judicial, jo aquest escrit el desconec, no sé de quin escrit m'estava parlant.

Amb els traductors sí que li diré que hi ha hagut problemes, amb els traductors hi ha hagut problemes, fins i tot hi va haver un problema seriós, seriós, seriós, a la Guàrdia Civil, en què fins i tot es va posar una denúncia contra membres de la Guàrdia Civil per no haver rebut declaració a una persona amb un intèrpret perquè teòricament no se n'assabentava. El sistema que s'ha organitzat ara a vegades és bastant pesat; jo rep cridades i a vegades he de contestar cridades de persones que no parlen ni castellà ni català, i tenim moltes dificultats, perquè es crida a Madrid, contes la història al traductor que és a Madrid, el traductor que és a Madrid la conta a l'altre, i després..., i així perds tota la proximitat. Si és en anglès parl directament; ara, si es tracta d'una altra llengua que jo no conec, que són totes les altres, has de fer aquest sistema i és un vertader entrebanc, perquè ni se situa la traductora i moltes vegades has tengut una conferència que no saben ni què han dit per això. Abans es feia d'una altra forma que era molt més fàcil, que es cridava a una llista d'intèrprets, se certificava que s'havia fet la feina, i amb aqueixa certificació se n'anaven a la gerència del ministeri i la gerència del ministeri pagava les hores de traducció, però ara això ha canviat i és bastant pesat.

Ho deia abans, hi ha molts de problemes que dilaten els processos per mor que hi ha molta gent estrangera que està involucrada en procediments penals. És una mancança importantíssima que hi ha de traductors, és una mancança important tant a nivell policial com a nivell judicial, i jo crec que els responsables d'això haurien de posar els mitjans adequats perquè es poguessin garantir els drets de tota persona a entendre exactament per què ha estat denunciada, i poder contar d'una forma clara, contundent i precisa la seva versió dels fets, i moltes vegades això no passa.

Jo crec que amb això li he contestat les seves preguntes.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Fiscal. En turno de réplica tiene la palabra el Hble. Diputado Sr. Jaume Font, por un tiempo de cinco minutos.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vull agrair al Sr. Fiscals les seves respostes i la seva presència, res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Diputado. Por parte del Grupo Parlamentario MÉS per Menorca tiene la palabra la Hble. Diputada Sra. Patricia Font, por un tiempo de diez minutos.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Moltes gràcies, president. Agraïm la presència del Sr. Barceló. Abans de tot també voldríem agrair la feina que realitza la Fiscalia i més a una comunitat com la nostra, amb tots els casos de corrupció que han de tractar i que tant de mal ens han fet.

Com ja han comentat abans els altres grups parlamentaris el dia d'avui és assenyalat perquè és el Dia internacional contra les violències masclistes, i revisant la memòria que avui ens presenta crida l'atenció que el registre plantegi problemes que dificultin conèixer els casos que s'han produït. Ens alegrem que s'encoratgi la denúncia, però també és cert que les associacions de dones han vingut qüestionant els evidents errors a l'hora d'avaluar els riscos que afronten les víctimes de violència. I sorgeix la pregunta: i després de la denúncia per violència masclista què? Esperem que amb la nova llei d'igualtat el Ministeri Fiscal tingui una altra eina per millorar la situació d'aquestes dones.

Ens alegrem també que la criminalitat hagi baixat, i lamentem l'augment de la sinistralitat laboral. Potser seria necessària una major cooperació entre administracions, com pot ser l'ajuda a la Conselleria de Treball en les seves inspeccions.

Pel que fa als mitjans personals i materials de què disposen, vostè ha comentat que segueixen amb les mateixes deficiències, la qual cosa dificulta la seva feina; un exemple: la manca d'espai i les mancances que tenen els jutjats de Ciutadella i que fa 17 anys que s'arrossegueu.

Voldria fer incís en la reforma del Codi Penal. Vostè ha fet referència als sis mesos com a termini per a la instrucció, ampliables a vuit mesos més per a aquelles causes més complexes, però tenint en compte aquesta manca de recursos, i com ja ha comentat abans, això dificultarà la seva tasca i per tant la qualitat de la seva feina. Entenem que l'única manera de poder fer aquestes investigacions seria més personal, i la manca de personal i recursos és endèmica a l'administració de la justícia. A més aquesta reforma agreuja les penes per furt i robatori, per exemple, i sabem que Espanya és el quart país amb més població reclusa amb un índex de criminalitat més baix que la mitjana europea -estic parlant de 147 presos per cada 100.000 habitants enfront dels 124 de mitjana europea-, entenem que tot açò pot agreujar encara més la situació de les presons. M'agradaria conèixer la seva opinió, si és possible.

Acab, i voldria agrair una altra vegada la seva presència i la feina que fan. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Diputada, y tiene la palabra el Sr. Fiscal.

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

Moltes gràcies, Sr. President. La veritat és que ha anat molt aviat, m'ha deixat descol·locat, perquè ha fet tanta via que no he tengut temps ni de prendre..., no, no, no, ni de prendre notes. Però bé, aqueixes dades no les sé, aqueixes dades que vostè em demanava en aquest moment no les sé. Ara, els temes dels jutjats, concretament de Ciutadella, això no és competència meva. Hi ha hagut un problema que se m'ha demanat reiterades vegades, que es posàs una secció territorial de la Fiscalia a Ciutadella. Aqueixa secció territorial de la Fiscalia no es pot posar, no es pot posar perquè el ministeri no està disposat a

muntar una oficina de Fiscalia..., si en té una a Maó no està disposat a muntar-la a Ciutadella per mor del nombre d'òrgans judicials que hi ha. Si augmentàs el nombre d'òrgans judicials en aquest cas sí que se'n podria parlar, però crec recordar que n'hi ha dos, i si n'hi ha dos no és suficient perquè es munti una secció territorial de la Fiscalia, es cobreix. Amb totes les queixes que plantegen els fiscals de Maó, perquè s'han de desplaçar i ara són els únics, perquè abans d'havien de desplaçar de Palma a Inca però es va solucionar el problema perquè precisament..., però té vuit jutjats, té vuit jutjats el partit judicial d'Inca, i es va solucionar creant una secció territorial, com deia abans, que han tret ara en funcionament fa pocs dies. I els fiscals de Menorca es queixen perquè han de cobrir no només Maó sinó que a més s'han de desplaçar a Ciutadella. Però vaja, de moment que es pugui crear una secció territorial de la Fiscalia a Ciutadella és pràcticament impensable, jo ni tan sols no he demanat, ni tan sols no m'he atrevit a demanar-ho. Si augmentàs el nombre de jutjats sí que es podria fer.

No sé si li he contestat, no sé si li ho he contestat tot, perquè m'ha fet moltes preguntes en poc temps.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Fiscal. En turno de réplica tiene la palabra la Hble. Diputada Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies novament. No, bàsicament jo el tema de Ciutadella l'hi comentava pel mal estat, i una mica per fer incís en la situació de la manca de recursos que té l'Administració de Justícia. Aquests fiscals que s'han de desplaçar al cap i a la fi són 40 quilòmetres, vull dir que tampoc no parlam d'una distància estratosfèrica. Entenc que no es pugui muntar una fiscalia a Ciutadella per les dimensions, evidentment.

No, el que sí que m'agradaria, si és possible que em respongui..., bé, que em respongui, que em doni..., estic parlant més d'opinió que de resposta, en realitat. És el tema de la reforma del Codi Penal, és a dir, sobretot pel fet que vostè ha comentat dels terminis per a les investigacions, de sis mesos ampliables a vuit mesos més sempre que les causes siguin complexes, però entenc que amb aquesta manca de recursos de què disposa l'Administració de Justícia es complica moltíssim la feina per a vostès, i es complica a més a més amb el perill que no es pugui acabar de fer la feina així com toca. I a més a més també em preocupa d'aquesta reforma doncs que s'agreugin penes com el furt, per exemple, o el robatori, i a més a més tenint en compte doncs açò, que Espanya és el quart país amb més població reclusa, tenint en compte que l'índex de criminalitat no és alt. Llavors voldria saber, insistesc, sempre que sigui possible, conèixer la seva opinió sobre aquesta situació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Diputada. Y en turno de contraréplica tiene la palabra el Sr. Fiscal.

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, el problema del desplaçament, si són 40 quilòmetres efectivament, però el problema és que hi ha 4 fiscals a Menorca i a vegades per una diligència s'ha d'anar i tornar de Maó a Ciutadella, i això suposa perdre un efectiu durant tot un matí. Això és un dels problemes dels quals es queixen. I un altre problema que tenen els fiscals d'allà és que no fan guàrdies de permanència, però sí fan guàrdies setmanals, i com que n'hi ha 4, una setmana sí i una setmana no estan de guàrdia, amb els corresponents problemes que ocasiona haver d'estar de guàrdia d'una forma tan freqüent.

Respecte de la reforma del Codi Penal. La reforma del Codi Penal que hi va haver és una reforma immensa, més de 200 articles. Té coses bones i té coses xereques, plantejaran problemes, hi ha prou problemes i la pràctica i posar-ho en marxa és el que ens dirà poder prevenir quins problemes es poden plantejar, se'n poden preveure 100 i llavors es plantejarà el que fa 101. Però la llei que s'ha reformat recentment i que parla dels terminis per a la instrucció del procediments penals és la Llei d'enjudiciament criminal; la Llei d'enjudiciament criminal planteja aquest problema. Amb aquest problema jo no sé què passarà perquè, per una part, diu que no es produirà mai l'arxiu si no procedeix el sobreseïment de la causa, pel transcurs del termini que estableix la llei.

És a dir, en principi les causes penals només preveu la llei que tengui..., i això comença a contar dia 6 de desembre, que és quan entra en vigor la llei, un termini de 6 mesos. A instàncies del fiscal i únicament del fiscal, la qual cosa ja deixa al marge la possibilitat de demanar la pròrroga a les defenses i a les acusacions populars o particulars, només el monopoli el té el fiscal, ni tan sols el jutge d'ofici ho pot acordar, és qui ha de demanar que es declari especialment complexa la causa i que es prorrogui per 18 mesos més. I té una possibilitat, també només el fiscal, de demanar una segona pròrroga per 18 mesos més. De tal manera que es preveu a la llei que puguin ser invàlides les diligències de pròrroga que s'hagin acordat durant el termini legal, però maldament que es practiquin fora del temps legalment establert. No hi ha temps per practicar-les, però és que moltes vegades, aquí sobretot, es practiquen comissions rogatòries; les comissions rogatòries a països comunitaris, segons quines són més fàcils i segons quines són més complicades perquè es contestin. Però si es tracta de fer una comissió rogatòria a un país no comunitari, anys, anys i segons quins ni tan sols contesten. Mentrestant tens els assumptes, la causa aturada.

La població reclusa. Sí, hi ha molta gent..., ha baixat un poc, que, efectivament jo sempre he pensat que el delicte sempre ha de ser la infracció del mínim ètic. Això ja fa molts d'anys que els tractadistes de dret penal ho deien en aquest sentit, però bé, el delicte és el que la llei diu que és delicte, i quan s'estableix una pena determinada, hi estirem o no hi estarem d'acord, una pena determinada -que avui en dia ja s'ha matisat molt per part del Tribunal Constitucional, el Tribunal Constitucional diu que hi ha d'haver risc de fuga, hi ha d'haver risc de destruir proves o hi ha d'haver risc d'atemptar contra els interessos de la víctima, perquè es pugui acordar la presó

provisional-; si es tracta, naturalment, de delictes greus, de delictes greus no, de delictes molt greus, s'acorda directament, per tant parlem d'agressions sexuals violentes, d'assassinats, delictes greus en què sempre s'acorda, ara, quan es tracta de delictes que no tenen tanta importància, en aquests casos se segueix escrupolosament o s'intenta seguir escrupolosament aquesta pauta marcada en el seu moment pel Tribunal Constitucional que s'ha de donar un d'aquests requisits.

Que hi ha molta gent? Idò sí, jo no sé exactament, jo ara no tenc les dades comparatives entre els distints punts d'Espanya i els distints punts europeus, però aquí, maldament que el nombre de reclusos..., perquè aquí s'han de distingir dos tipus: els que aconsegueixen condemna i els que són a presó preventiva, que és diferent; cada dia, bé, s'adopten mesures de presó preventiva perquè són casos..., naturalment quan es tracta de delictes importants, quan es tracta de delictes greus. I això, la meua opinió respecte de si hi ha molta gent o si..., això doncs no sé què dir-li, si es fan els delictes, si es cometen els delictes que suposen acordar la presó provisional, doncs el jutge d'instrucció, a petició de fiscal, l'acorda i si no, doncs no s'acorda, i hi ha vegades, naturalment, com no pot ser d'una altra manera, que el fiscal demana una cosa i el jutge n'acorda una altra. Sempre hi ha d'haver, com saben, és necessari avui en dia, el jutge d'ofici no pot acordar la presó preventiva, sinó que ha de ser a petició d'una acusació, sigui una acusació particular o popular o sigui del Ministeri Fiscal, però sempre hi ha d'haver una petició per part de l'acusació perquè el jutge pugui acordar la presó preventiva.

Crec que amb això sí que li he contestat. Poc a poc ens anam situant.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Fiscal. Por parte del Grupo Parlamentario Mixto no hay representación, por tanto, no podemos pasarle la palabra.

Y por parte del Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra la Hble. Diputada María José Camps, por un tiempo de diez minutos.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bon dia Sr. Barceló, vull començar també la meua intervenció agraint-li la seva compareixença en aquesta comissió parlamentària, per tal de presentar i explicar, com fa fent fins ara, la memòria de l'exercici 2014 de la Fiscalia de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Clar, intervenir en darrer lloc té els seus avantatges, perquè ja tenc molta més informació de la que tenia a l'inici, però també té els seus inconvenients, perquè algunes qüestions que volia plantejar ja han estat plantejades pels meus companys.

Igualment, en una qüestió suscitada pel diputat David Abril, de MÉS per Mallorca, en relació amb que seria més desitjable la immediata en la presentació de la memòria quan acaba l'exercici, bé, com a presidenta de la comissió, tot i que ara

exerceix de portaveu, però sí que vull agrair la predisposició absoluta del Sr. Barceló per comparèixer en aquesta comissió, perquè just em vaig posar en contacte amb ell, va tenir disponibilitat absoluta per donar aquestes explicacions, per la qual cosa no puc més que agrair-li la seva disposició. I a més que enguany haurà repetit dues vegades la seva compareixença, perquè l'anterior memòria es va presentar dins el 2015, va ser el febrer, amb la qual cosa hem tingut el plaer de tenir-lo dues vegades aquest exercici.

Es fa imprescindible tenir coneixement de tota l'actuació que fa el Ministeri Fiscal, perquè, com vostè ha dit, és una figura que està a prop de la ciutadania i fa molta feina que de vegades els ciutadans no la tenim prou coneguda o prou reconeguda també. I per altra banda la memòria que vostè presenta és un instrument molt útil de reflexió, perquè el Ministeri Fiscal actua en diferents àmbits, en molts d'àmbits, amb la qual cosa tenen un coneixement directe de moltes qüestions que realment ens preocupen.

I entrant ja a la memòria, no puc més que lloar també la tasca de la Fiscalia duta a terme, en aquest cas examinem el 2014, perquè, com s'ha reiterat en aquesta compareixença, la manca o la dificultat amb els mitjans, les dificultats de personal i mitjans, dificultats organitzatives, que queda palesa a la memòria, doncs no ha impedit que la Fiscalia pugui dur a terme una gran tasca.

No s'ha modificat la plantilla i sí que crida l'atenció, també com vaig llegir a la memòria, les dificultats de substitucions dels fiscals titulars. També és d'agrair a tot el personal de la Fiscalia, en aquest cas als fiscals, que facin aquest esforç personal de dur endavant la feina substituint els seus companys a canvi només de donar el servei públic que donen.

Pensam que és molt interessant, quan vostè ha fet la reflexió, de tenir una persona dedicada a premsa o a comunicació. Entenem que aquesta transparència que dóna Fiscalia encara seria molt més fàcil traslladar-la a la ciutadania i creim que seria una bona iniciativa si es pogués aconseguir que li dotassin d'aquest personal.

Simplement fer un apunt quant a Ciutadella, com som de Menorca, bé, tenc una mica de coneixement, realment, clar, Ciutadella només té dos jutjats mixtes de primera instància i d'instrucció, la qual cosa no és suficient com per establir una secció territorial específica. Sí és cert que els fiscals moltes vegades, idò, no poden arribar a tot, però també de vegades és per una manca d'organització de la pròpia activitat judicial, perquè si els diferents jutjats es possessin d'acord amb els assenyalaments i amb els dies, idò, potser seria més fàcil la feina de Fiscalia en aquests casos.

Clar, hi ha jutjats que realment, la memòria feia referència a un jutjat de Mallorca que solen tenir predisposició a suspendre uns assenyalaments quan un mateix fiscal no es pot dividir en dos o tres diferents per poder arribar a totes les tasques, però de vegades els jutjats estan gelosos de la seva feina i no suspenen els assenyalaments, més tal vegada dins l'àmbit del dret civil, la qual cosa també ens podria dur a la no desitjable manca de garanties quant als procediments judicials.

Estam contents, ho assenyala també la memòria, de la incorporació d'avanços informàtics i introducció de les TIC, de les Tecnologies d'Informació i Comunicació, si bé entenem que encara hi falta molta feina en aquest sentit per agilitar el funcionament de l'administració, bé, en aquest cas del Ministeri Fiscal.

L'aplicació de Gestió Processal, no sé si li diuen Fortuny o Fortuni, bé, Fortuny, en català seria Fortuny, veim que igual està molt pensat per a l'àmbit més penal, perquè tenim molta informació quant als procediments penals, que és ver que és el gruix de la Fiscalia, però en canvi d'altres aspectes o d'altres àmbits no tenim totes aquestes dades que seria desitjable que el programa pogués incorporar i pogués millorar.

Quant a les instruccions, que és un segon apartat que es fa a l'inici de la memòria, realment les instruccions ens posen de manifest el sistema jerarquitzat que té la Fiscalia, però en qualsevol cas, bé, en aquest cas celebrem l'aclariment de la instrucció relativa al dret que té el detingut a ser assessorat prèviament a declarar, fins i tot, en seu policial per l'advocat que l'assisteix, si convé o no declarar en seu policial o reservar-se per fer-ho en seu judicial.

També veim que no s'ha formulat cap consulta per escrit al Fiscal Superior, i açò també és una bona notícia, sembla que... per tant, si no hi ha consultes és perquè realment funciona bé.

Quant a l'activitat concreta, l'àrea penal, és cert que és la que concentra major activitat, també vull posar damunt la taula aquest decreixement en general que hi ha hagut de la criminalitat, un 4,7%. Es fa menció encara, òbviament, en aquesta memòria als judicis de faltes i es fa menció també al desig que seria necessari replantejar que les faltes, en aquell moment encara existents, siguin sancionades o puguin ser sancionades, si és necessari, per via administrativa. No sé si el canvi normatiu que elimina les faltes i les deriva a delictes menors realment farà que hi hagi menys faltes o menys delictes menors o realment vostè també opina que seguiria sent desitjable que segons quins aspectes fossin o es tramitassin més per la via administrativa.

Quant al jurat també es proposa a la memòria poder-lo delimitar a delictes d'assassinat i homicidi. Ens agradaria si ens pogués aprofundir, per què aquests dos sí i els altres que ara actualment estan vigents considera que igual no és tan eficaç la figura del jurat.

En qualsevol cas, amb les executòries i a vegades la dificultat que hi ha a dur-les a terme en termini i que suposen aquestes prescripcions o fins i tot també amb les instruccions, el que explicava de... bé, i encara amb la reforma que hi ha hagut de la Llei d'enjudiciament, no és fàcil dur-ho a terme en els terminis que exigeix perquè és difícil l'engranatge entre Fiscalia i administració de Justícia, o entre jutjat, no només depèn de la Fiscalia sinó també depèn del ritme que el jutjat du a terme la seva feina.

Li hem de destacar l'activitat dels fiscals de les Illes Balears en relació amb la lluita contra la corrupció, entenem que ha estat molt rellevant, no només el que surt a la memòria 2014 sinó que és una activitat que es ve duent a terme en aquesta

terra des d'exercicis anteriors i entenem que la Fiscalia de les Illes Balears ha estat pionera i model en la lluita contra la corrupció, sent una prioritat clara d'aquesta fiscalia tant a l'any 2014 com en els anys precedents, i fins i tot en (...) de personal a la pàgina 120 surt, amb motiu d'aquests delictes, es va motivar la designació de dos delegats de Fiscalia Especial de Corrupció i Criminalització Organitzada, i un tercer fiscal fos assignat també delegat temporal a la Fiscalia Especial per a determinades causes, fins i tot amb la participació del propi Fiscal Superior en aquestes causes. Per tant, li donam l'enhorabona.

És vergonyós que la comunitat autònoma de les Illes Balears sigui focus d'informació mundial en relació amb la corrupció, però, gràcies a la feina de Fiscalia, aquests casos han pogut aflorar i esperem que no passin més en aquesta terra.

Li volia demanar l'opinió, si me la vol donar, sobre la reforma que pretén dur, bé, la creació que pretén dur a terme l'actual Govern de les Illes Balears en relació amb l'oficina anticorrupció que han anunciat i que, en principi, dependria del Parlament, a veure si aquesta oficina realment podria ajudar prou a la tasca que du a terme la Fiscalia quant a la lluita contra la corrupció.

A l'àmbit civil, que és l'aspecte més social, diu la memòria que considera convenient, o que seria convenient una reforma legal per tal que el Fiscal no hagués d'intervenir en determinats casos quan les parts estan degudament representades pels seus advocats. M'agradaria si em pogués explicar una mica més aquest comentari, en quins casos determinats de l'àmbit civil considera vostè que igual no seria necessària la intervenció del Ministeri Fiscal? Si bé ens ha dit que, clar, quan és interès públic o legalment s'exigeix òbviament sí ha d'intervenir.

Quant a família es planteja la creació d'una secció especialitzada de família en l'àmbit d'aquesta fiscalia superior, benvinguda sigui aquesta especialització. Entenem que el tema de família és un àmbit on es necessita una sensibilitat diferent que tal vegada es necessita a l'àmbit penal, perquè hi ha molts d'interessos, moltes emocions i sobretot en molts de casos hi ha menors que es veuen afectats en tota aquesta judicialització de la vida familiar.

Sr. President, vaig acabant, només empraré un minut més, si m'ho concedeix.

EL SR. PRESIDENT:

Ya lleva usted once minutos, pero se le concede.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, acab tot d'una. M'agradaria si em pogués donar la seva opinió quant a guarda i custòdia compartida, quant que el Tribunal Constitucional va en el seu moment fer no vinculant l'informe favorable del Ministeri Fiscal en aquesta figura.

Vull dir-li que ens ha preocupat molt el que hem vist en la memòria amb relació a les incapacitacions i la manca de personal que pugui tutelar els incapaços en les diverses

fundacions que intervenen. Igual, també, els menors internats per salut mental, que també hem vist la tasca duita a terme per la Fiscalia, per tal d'advertir que no es pot internar un menor sense coneixement o autorització judicial en aquest sentit.

Tenia altres coses, en qualsevol cas li faré referència en un segon torn.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Diputada. Tiene la palabra el Sr. Fiscal.

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

Gracias, Sr. Presidente. Moltes gràcies, Sra. Diputada, i moltes gràcies també per les paraules d'elogi que ha fet cap a l'actuació de la Fiscalia.

Evidentment la reforma darrera del Codi Penal va suprimir les faltes, ho sabem tots, i part han passat a ser delictes lleus i part han quedat destipificats, despenalitzats i altres han anat a ser infraccions administratives que preveu la nova Llei de seguretat ciutadana.

De totes maneres, encara aquí... baldament el projecte aquest de codi processal penal preveu la instrucció per part del Ministeri Fiscal, de moment la instrucció correspon als jutges d'instrucció, no als fiscals. Els fiscals, nosaltres tenim a la Fiscalia les diligències d'investigació penal, on podem investigar naturalment, tenim competència per a la investigació de delictes, sempre i quan -ja ho he dit abans- que no hi hagi un jutge que conegui els fets, si hi ha un jutge que coneix els fets hem de fer, hem de demanar, a través del jutjat, que es practiquin les diligències que es considerin adients.

Això passa en tots els processos penals, incloent per suposat també quan es tracta de procediments amb jurat. Els procediments amb jurat normalment comencen amb diligències prèvies i després es transformen en procediment amb jurat.

Crec que sí i crec que..., i no és per posar-me una flor ni molt menys, és que la feina que s'ha fet per part de la Fiscalia en temes de corrupció en aquesta comunitat autònoma ha estat una de les més importants que s'han fet a tot l'Estat. És... per a mi sempre ha estat una satisfacció això, però també li vull dir una altra cosa: que tal vegada el tema de la lluita contra la corrupció sigui la més mediàtica i altres activitats, altres seccions de la Fiscalia no tenen aquesta transcendència mediàtica que té la Fiscalia Anticorrupció. I també vull dir en aquesta seu que la feina que fan els fiscals és molt positiva, no només dins l'àrea anticorrupció, sinó dins totes les altres dotze seccions que els he dit abans que té la Fiscalia, fan molt bona feina i és per a mi una gran satisfacció per la feina que es fa per part de la Fiscalia, per part dels companys i en definitiva les flors no van per a mi, les flors van per a ells que són els que realment fan que la Fiscalia tenguí el nivell d'actuació que té avui dia.

Quant al que em deia, em demanava de l'oficina anticorrupció al Parlament, jo sempre he cregut que des del procés penal tot sol no es pot lluitar contra la corrupció, no s'hi pot lluitar. L'oficina anticorrupció del Parlament no sé quines funcions tendria i com que no sé quines funcions tendria no li puc dir si aniria bé o..., baix el meu punt de vista personal, no sé si seria positiu o seria negatiu, no ho sé, depèn de les competències que tengués, ara que sí crec que és necessari que dins totes les institucions, sobretot totes les institucions que manegen fons públics, hi hagi un control més rigorós dels doblers, i així s'evitaria moltes vegades que algú que no té escrúpols posàs la mà al calaix dels doblers públics.

Deia també..., em demanava en referència a temes que crec que el fiscal no ha de tenir intervenció, que s'ha de modificar i que ara té intervenció, miri, jo li posaré un exemple: saben que els delictes d'injúria i calúnia són delictes privats, en els quals el fiscal no té intervenció baldament parlem de processos penals, no té intervenció, quan es tracta d'injúries i calúrnies contra particulars; en canvi, té intervenció quan es tracta d'un procés civil de protecció del dret a l'honor, és a dir, si és greu l'insult seria delicte, si és més lleu l'insult o l'ofensa aniria per protecció jurisdiccional per via civil.

Per tant, com és que quan és per via civil el fiscal ha d'intervenir i en canvi quan es tracta de processos penals, que teòricament són fets més greus, no té intervenció? No és lògic, i s'ha de regular. Jo crec que quan es tracta de..., és a dir, el fiscal ha d'intervenir quan es tracta d'una possible lesió de drets fonamentals, però quan la persona a la qual han lesionat els drets fonamentals en matèria civil, contenciosoadministrativa o en matèria social està degudament representada, s'hauria de replantejar la forma com el fiscal hagi de tenir intervenció, sobretot en els casos en què la persona està degudament representada per un advocat, nomenat per ella mateixa i que li defensa els seus interessos. Fins a quin punt és necessària la intervenció? No ho sé. El que passa és que crec que s'hauria de replantejar l'actuació del fiscal en aquests temes, perquè quan es dedica un fiscal a això evidentment no es pot dedicar a una altra matèria que tal vegada fos més interessant per complir el servei públic que tenim encomanat.

Pel que es refereix a la custòdia compartida, de cada dia més es tendeix a donar la custòdia compartida, els jutjats són... a nivell nacional, no només d'aquí, sinó que cada dia es tendeix més que tant el pare com la mare tinguin la custòdia compartida dels fills, és una... tendència que hi ha avui dia i que, segons els estudis científics que s'han fet damunt la matèria, diuen que és el més adequat per als interessos dels menors. Naturalment el fiscal, llevat que hi hagi o hi hagi hagut l'excepció que hi hagi altres problemes, que sigui un inconvenient que es pugui concedir a una de les dues parts, doncs normalment es tendeix a donar aquest tipus de custòdia.

Els internaments psiquiàtrics. Els internaments psiquiàtrics són una privació de... m'estic referint als que no són voluntaris, són una privació de llibertat. Hi ha hagut recentment una sentència del Tribunal Constitucional que ha deixat molt clar, ha deixat molt clar tant si són menors com si són majors que un metge en 24 hores ha de comunicar al jutge i el jutge, en 72 hores, ha de ratificar l'internament. Si transcorregudes 72 hores, no s'ha ratificat l'internament, aquesta persona ha de ser

posada automàticament en llibertat. Això és el que ha dit... i precisament aquest va ser un dels temes de debat de la darrera junta que vàrem tenir a Madrid de fiscals superiors de les comunitat autònomes, i vàrem acordar..., vaja, vàrem acordar, se'ns va retre compte d'aquesta sentència perquè actuàssim en conseqüència.

Crec que amb això he contestat les seves preguntes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Fiscal. En turno de réplica tiene la palabra por un tiempo de cinco minutos la Hble. Diputada Sra. María José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló, per les seves explicacions. Començaré pel darrer que ha explicat quant als internaments psiquiàtrics, consta a la memòria que hi havia aquesta disfunció, a l'administració pública o als internaments que feien als hospitals públics sí que hi havia aquesta comunicació o prèviament hi havia aquesta ordre judicial, però en canvi no passava el mateix en algunes clíniques privades, i des de Fiscalia, si no ho he entès malament, es va enviar com una circular en què s'advertia d'aquest compliment legal i bé... a veure si realment hi ha hagut resposta positiva aquí i s'ha pogut normalitzar una mica aquesta situació.

Tornant a la família, és una qüestió nova que m'agradaria introduir, com que abans no he tingut temps, idè ara continuam. Quant a l'incompliment del pagament de la pensió d'aliments, l'incompliment del pagament de la pensió d'aliments té un vessant civil, unes conseqüències civils que podrien fins i tot ser, si és molt reiterat i s'ajunta amb un incompliment de règim de visites, una privació de pàtria potestat, però també té unes conseqüències penals, perquè pot ser un tipus de delicte el fet d'abandonament familiar, no?, no pagar la pensió d'aliments.

Ara el Govern de la comunitat autònoma vol fer una passa més i amb l'Avantprojecte de llei d'igualtat entre homes i dones de les Illes Balears sembla que es pot preveure que l'impagament d'aquesta pensió d'aliments pugui arribar a ser un delicte dins l'àmbit de violència. És una mica veure la seva opinió i si aquesta nova qualificació d'aquest impagament pot tenir unes conseqüències positives o negatives.

Hem de fer referència, per suposat, també a la violència de gènere, enllaçant amb açò. Sobre aquesta qüestió han intervingut tots els diputats que m'han precedit en la paraula i no incidiré més que en el fet que m'ha cridat molt l'atenció, i crec que és un focus d'alarma, que cada vegada hi ha dones més joves víctimes de violència i agressors més joves, també en aquest sentit, i bé, és simplement posar-ho de manifest. Crec que s'ha d'actuar aquí perquè si ja és prou greu la violència en aquest sentit encara ho és més que s'agreugi o que s'iniciï en edats joves de les persones, i crec que és un esforç de totes les administracions lluitar contra aquesta xacra, i que un dia com avui d'aquí a molts d'anys no s'hauria de commemorar aquest dia, perquè estigués ja eradicat aquest tipus de violència.

Després només vull fer un comentari, ja que Fiscalia garanteix els drets i sobretot també els drets dels menors, de les persones més indefenses en aquest sentit, hi ha una problemàtica que se m'ha posat de manifest quant als menors immigrants. Hi ha situacions de menors que resideixen amb els seus pares, legalment residents aquí, però que per qüestions de manca de capacitat econòmica de les famílies no poden realment convertir-se en menors legals dins la nostra pròpia comunitat, i açò genera una disfunció important en aquests menors perquè se senten absolutament marginats o exclosos de la vida habitual dels menors. Un menor estranger en situació administrativa irregular, encara que els seus pares la tinguin, estaria abocat a una discriminació, a sentir-se estrany entre els seus iguals, no pot accedir a titulacions d'educació formal, no pot formar part d'equips esportius federats ni d'altra sèrie de..., no pot viatjar, qüestions que realment afecten, i volia posar-hi el focus perquè es tracta realment de persones menors, i en canvi tenim una forta normativa, lleis orgàniques, forta normativa de protecció del menor, i aquí crec que entra una contradicció important i entenc que Fiscalia, bé, alguna cosa hauria de dir en aquest sentit.

I per últim vostè ha començat la seva intervenció també fent referència -i ja acab, Sr. President- a la bateria de reformes legals que hi ha hagut sobretot aquest darrer any, que vostè ho ha referenciat, no?, la modificació del Codi Penal, la modificació, bé, o la Llei de jurisdicció voluntària, perquè encara estava en vigor la part no derogada de l'anterior llei d'enjudiciament civil perquè no teníem aquesta llei de jurisdicció voluntària; la reforma de la Llei d'enjudiciament civil, reforma de la Llei d'enjudiciament criminal, i, bé, realment entenem que tot açò incidirà molt directament en l'activitat de Fiscalia. Igualment el funcionament de l'oficina anticorrupció, que veurem en el seu moment, quan es creï, quines competències realment té i quines funcions fa, i en aquest sentit ens reservarem a la seva pròxima compareixença, quan puguem veure l'efecte real que ha tingut tot aquest canvi normatiu a la seva explicació de la pròxima memòria.

Res més, volem agrair-li la seva presència aquí una vegada més. Moltíssimes gràcies. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Diputada. I en turno de contrarréplica tiene la palabra el Sr. Fiscal.

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

Gracias, Sr. Presidente. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sí que li vull dir que la Fiscalia d'aquí va ser pionera perquè es va entestar el tinent fiscal en les visites regulars als centres psiquiàtrics d'internament. Va ser una de les banderes que duia a gala el tinent fiscal, i per suposat això es continua fent, es fan almanco dues visites setmanals amb compareixença, naturalment, del Ministeri Fiscal a totes les persones que han estat ingressades de forma no voluntària, i se les rep i es parla amb elles a veure si es manté o no es manté l'internament, i en aquest cas el jutge autoritza l'internament. Així com a altres comunitats autònomes hi ha hagut problemes quant als terminis, aquí afortunadament mai no hem tingut cap problema per haver

esgotat el termini legal per tenir una persona ingressada en un establiment psiquiàtric.

Quant a l'impagament de pensions, afortunadament segons les dades de la memòria ha baixat respecte de l'any anterior. Jo no ho sé, això és una qüestió política, no és una qüestió de Fiscalia equiparar l'impagament de pensions a la violència de gènere, no és una qüestió..., no és una cosa que hagi de decidir la Fiscalia. Violència jo entenc una altra cosa, violència pot ser psíquica o pot ser física; ara, no pagar una quantitat de doblers que es deuen no sé fins a quin punt es pot considerar violència com a tal. Ara, ja dic, insistesc, és un tema que s'ha de decidir per part de qui correspongui.

I lamentablement la violència no té edat. Efectivament cada dia són més joves les persones que demostren caràcters violents i que agredeixen les seves parelles. Això és una lacra social que crec que totes les institucions implicades, incloent per suposat la Fiscalia, han de donar tot el que poden per eradicar aqueixa plaga social tan important i que afecta desgraciadament tanta gent avui en dia, i estam parlant ja de l'any 2015.

I quant als menors il·legals, els menors il·legals..., és un problema, és un problema molt seriós que hi ha, és un problema que tenim, però també és necessari que es facin les corresponents normes, les corresponents disposicions normatives per solucionar aquests problemes, perquè això, en definitiva, no és..., nosaltres podem arribar fins a on podem arribar, però més enllà no hi podem arribar. En conseqüència és necessari que qui tenguí la competència per fer-ho doni aqueixes passes perquè tinguin la cobertura legal necessària i no sentir-se, naturalment, exclosos de la societat d'aquí.

Em sembla que amb això he contestat les preguntes i moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Perdón. Muchas gracias, y la orden del día se ha agotado. Queremos agradecer la presencia del Excmo. Sr. Fiscal superior de la Fiscalía de las Islas Baleares en esta Comisión de Asuntos Institucionales.

Y no habiendo más asuntos que tratar, levantamos la sesión.

EL SR. FISCAL SUPERIOR DE LA FISCALIA DE LES ILLES BALEARS (Bartomeu Barceló i Oliver):

Muchas gracias, muchas gracias por su interés.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
